

загуби държавната си сила, или своята независимост, почва да пресъхва и духовното му творчество.

Въ една държава, дето отдълниятъ човѣкъ е оставенъ свободенъ да преследва само личнитѣ си интереси, дето е изгаснало социалното чувство у гражданитѣ, дето нѣма силна, честна и справедлива държавна властъ — въ такава държава изчезватъ условията за правилно стопанско и културно развитие и дори за политическа независимостъ.

П. Ив. Поповъ

Грижи за скотовѣдството

Войнитѣ нанесоха ужасенъ ударъ на нашия стопански животъ. И сега още продължаваме да чувствуваме послѣдствията на този ударъ, да се гърчимъ и изнемогваме подъ неговия гнетъ.

Най-тежко, обаче, пострада земеделското стопанство. Наистина, то се съвзема, но това съвземане върви бавно, по-бавно, отколкото се желае.

Скотовѣдството, като клонъ отъ земеделското стопанство, плати голѣма данъ на войната. Всѣко годно за впрѣгане, товарене, яздене и храна добиче следваше по стѣпките на войскитѣ. За производителни и др. нужди на стопанството бѣ оставено само болното, изроденото, негодното. А това, което се върна отъ войната, бѣше похабено.

Веднага следъ войната много земеделски стопанства нѣмаха нуждния добитѣкъ за обработване на земята. Държавата, съсипана финансово, не можеше да даде чувствителна помощъ. Пъкъ се и смѣташе, че това подпомагане търпи отлагане. Разнебитени бѣха и общинитѣ и окръжитѣ. И това, което тѣ даваха, бѣ капка въ море. Едва когато всички съзнаха, че е наложително да се увеличи земеделското производство, и държава, и окръжия и общини засилиха своитѣ грижи по него.

*

За да се осигурятъ достатъчни постоянни сръдства за системно подобрене на скотовѣдството, съ законъ въ всѣка община се учреди „Фондъ за подобрене скотовѣдството“.

Съгласно чл. 26. отъ „Закона за подобрене на земедел. производство и опазване на полскитѣ имоти“ този фондъ се управлява отъ скотовѣдна комисия. Чл. чл. 25. и 27. отъ сѣщия законъ даватъ на тази комисия твърде голѣми права. Тѣ ѝ създаватъ условия за полезни начинания.